

Rotarydictee Papendrecht 2013

Charitas in de polder

Twee tweedegeneratieallochtonen, een Sri Lankaan en een Equatoriaal-Guinese, gehuisvest in een toffe Vinex-wijk, verorberden een McDonald's-maaltijd in het dichtstbijzijnde filiaal te Alblasterdam. Bij deze calorierijke kant-en-klaarmaaltijd dronken ze een verrukkelijk ijs- en ijskoud colaatje, uiteraard coca-cola, dus geen surrogaat of andere na-aperij.

Zij, een voluptueus gepiercet bijdehandje met dreadlocks, droeg een bordeauxrode deux-pièces, hij jasje-dasje. Zonder meer haute couture en heel chic want chiquer kon bijna niet maar in dit contemporaine fastfoodrestaurant niet echt supervetcool. De verbouwereerde horecaffers proestten het dan ook uit van het lachen.

Hoewel het om twee mesjokke (mesjogge*) koddige kwibussen leek te gaan, bleken zij toch veel empathie te bezitten voor hun naasten. Hun belangeloze inzet voor de samenleving, hun charitatieve inborst en hun maatschappelijk engagement waren fenomenaal. Goede doelen initiëren, waaronder uitjes voor seniorenburgers, was hun corebusiness geworden. Het gedachtegoed van de Rotarians was daarbij hun leidraad.

In een radio-interview deden zij met verve kond van hun ideeën. Voorts werd er naar hartenlust gegoogeld, gegoocheld met agendaatjes, gefaxt en informatie geüpload. Ze stuurden ge-e-mailde blogs en concipieerden rijk geïllustreerde A4'tjes. Met hun fluorescerende gsm'etjes sms'ten ze hun vingers blauw.

Het frappant goed Nederlands sprekende duo gebruikte expres jip-en-janneketaal in plaats van grotemensentaal om zo Jan en alleman te kunnen bereiken. Fundraising was echter cruciaal. Mensen voor pecunia op een taai dictee laten zwoegen, bleek een reële en lucratieve optie.

De facto blijkt altruïsme genetisch bepaald. Een van haar tantes, een vieve musicienne uit Hendrik-Ido-Ambacht, en een andere muzikale bloedverwant uit Kinderdijk leerden individuen voor noppes pianospelen, a capella zingen en akkoorden slaan op de accordeon.

Afijn, van hunnentwege hoefde er niet geapplaudisseerd te worden noch gepluimstrijkt. Het baatte echter niet, nog lang werd er gejuicht. Daar hielp geen lievemoderen aan, want wie goeddoet, goed ontmoet.

** Tijdens het dictee werd 'mesjokke' voorgelezen. Hoewel ook 'mesjogge' een correcte spelling is, geldt hier de regel dat men moet schrijven wat er voorgelezen wordt.*